

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Záviskou v právní věci žalobce: **D. V.**, proti žalované: **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 13.2.2017, o nároku na invalidní důchod

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádnému z účastníků **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobci byla rozhodnutím žalované ze dne 14.11.2016, č. j. X, zamítnuta žádost o invalidní důchod pro nesplnění podmínek ustanovení § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“), ve znění pozdějších předpisů, neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Ostrava ze dne 30.10.2016 není žalobce invalidní. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce námitky, které byly rozhodnutím žalované ze dne 13.2.2017, č. j. X, zamítnuty, a rozhodnutí žalované o zamítnutí žádosti o invalidní důchod ze dne 14.11.2016, č. j. X, bylo potvrzeno.

[2] Žalobce se v žalobě podané v zákonem stanovené lhůtě, doručené soudu dne 28.3.2017, doplněné podáním doručeným soudu dne 21.4.2017, domáhá zrušení rozhodnutí žalované ze dne 13.2.2017, č. j. X. Žalobce namítá nesouhlas s rozhodnutím žalované, kterým mu byla zamítnuta žádost o invalidní důchod. Svůj

nesouhlas žalobce odůvodňuje tím, že problémy se zády má již od roku 2005, přičemž v roce 2009 bylo vyšetřením zjištěno, že má vysunutý kloub v páteři. Vyšetření v roce 2017 ukázalo shodný nález jako v roce 2009 a zdravotní stav žalobce se zhoršuje, má stále větší bolesti zad, na což poukazuje i při každé kontrole svého neurologa pana MUDr. R. C. Dále žalobce uvedl, že k problémům s páteří přibýly další zdravotní problémy, které jsou evidovány v dokumentaci u obvodní lékařky žalobce paní MUDr. E.K. Žalobce dále uvedl, že nemůže dlouho stát, chodit, dělat vynucené polohy, pracovat v klimatických podmínkách a zvedat těžká břemena. Jelikož si se svým zdravotním stavem nemůže najít vhodnou práci, je dlouhodobě nezaměstnaný. Vzhledem k uvedenému žalobce žádá zrušení rozhodnutí žalované.

[3] Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě uvedla, že v otázce posouzení nároku na dávku důchodového pojištění podmíněné dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem je ve správním řízení vázána posudkem lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení a v rámci řízení o námitkách pak posudkem svého lékaře, neboť obdobně jako při posouzení míry poklesu zdravotní schopnosti se jedná o otázku odbornou, vyžadující znalosti z oboru medicíny a též z oboru posudkového lékařství. Napadené rozhodnutí bylo vydáno na podkladě lékařského posudku ze dne 23.1.2017, vypracovaného pro účely řízení o námitkách lékařem žalované, který invaliditu žalobce posoudil tak, že se u žalobce jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu § 26 zákona o důchodovém pojištění, avšak nejde o invaliditu podle § 39 zákona o důchodovém pojištění, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost pouze o 10 %. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., položce 1b odd. E přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity. Dále žalovaná uvedla, že posudek, který byl podkladem pro rozhodnutí, splňuje požadavek úplnosti, celistvosti a přesvědčivosti, a vypořádává se se všemi rozhodujícími skutečnostmi, když lékař jednoznačně vymezil rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce.

[4] Žalovaná navrhla důkaz posudkem Posudkové komise MPSV ČR, která je ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, povolána k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce pro účely přezkumného řízení.

[5] Ze správního spisu bylo zjištěno, že žalobce dne 27.9.2016 požádal o přiznání invalidního důchodu z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, přičemž žádost byla sepsána na Okresní správě sociálního zabezpečení Ostrava. Okresní správa sociálního zabezpečení Ostrava v řízení dále vypracovala posudek o invaliditě. Dle posudku ze dne 30.10.2016 zpracovaného MUDr. A. L. (dále jen „lékař OSSZ“) žalobce není invalidní. Vzhledem k uvedenému žalovaná rozhodla dne 14.11.2016 o zamítnutí žádosti žalobce o přiznání invalidního důchodu pro nesplnění podmínek § 38 zákona o důchodovém pojištění. Své rozhodnutí žalovaná odůvodnila skutečností, že podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Ostrava ze dne 30.10.2016 žalobce není invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu jeho pracovní schopnost poklesla pouze o 10% s posudkovým hodnocením dle kapitoly XIII, odd. E, položky 1 písm. b) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. Podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění je však pojištěnec invalidní tehdy, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles

jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce dne 9.12.2016 námitky. K námitkám žalobce byl jeho zdravotní stav znovu posuzován, tentokrát posudkovým lékařem žalované. Dle posudku ze dne 13.2.2017 vypracovaného MUDr. P. K. (dále jen „lékař ČSSZ“) žalobce není invalidní, neboť pokles pracovní schopnosti činí 10 % dle kapitoly XIII, odd. E, položky 1 písm. b) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. a podkladový posudek ze dne 30.10.2016 byl proto potvrzen. Následně vydala žalovaná žalobou napadené rozhodnutí ze dne 13.2.2017, č.j. X, kterým námitky žalobce zamítla a potvrdila své rozhodnutí ze dne 14.11.2016, č.j.X, kterým byla žádost žalobce o invalidní důchod zamítnuta.

[6] V odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí žalovaná uvedla, že posudkem o invaliditě vypracovaným lékařem ČSSZ dne 23.1.2017 bylo zjištěno, že se u žalobce jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu § 26 zákona o důchodovém pojištění, nikoliv o invaliditu dle § 39 odst. 1 téhož zákona. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII (postižení svalové a kosterní soustavy), oddílu E (dorzopatie a spondylopatie), položce 1b (bolestivý syndrom páteře včetně stavů po operaci páteře nebo po úrazech páteře, degenerativní změny páteře, výhřezy meziobratlových plotének - s lehkým funkčním postižením) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, pro které stanovil lékař ČSSZ míru poklesu pracovní schopnosti (z rozmezí 10 - 20%) ve výši 10 %. Lékař ČSSZ dospěl po prostudování doložené dokumentace a vlastním zjištěním při jednání k závěru, že u žalobce jde o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož příčinou jsou lumbalgie s poruchou dynamiky bederní páteře na podkladě degenerativních změn. Zdravotní postižení žalobce není takového stupně a rozsahu, aby odůvodňovalo stanovení vyšší míry poklesu pracovní schopnosti. Lékař ČSSZ v řízení o námitkách přezkoumal rovněž posudkový závěr lékaře OSSZ Ostrava ze dne 30.10.2016 a prostudoval lékařské nálezy jako doplnění informací o zdravotním stavu a konstatoval, že tyto nepotvrzují zhoršení zdravotního stavu. K datu vydání rozhodnutí i k datu jednání o námitkách lékař ČSSZ konstatoval, že nebyly zjištěny skutečnosti, které by vedly ke změně posudkového závěru lékaře OSSZ Ostrava. Zdravotní stav žalobce je možno považovat za stabilizovaný na stávající funkční úrovni. Lékař ČSSZ shledal, že k datu vydání napadeného rozhodnutí a k datu posouzení zdravotního stavu v rámci řízení o námitkách zjištěný dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav žalobce neodpovídal žádnému stupni invalidity. Žalovaná proto shledala námitky jako nedůvodné.

[7] Posudkem posudkové komise MPSV ČR v Ostravě ze dne 27.7.2017, který zdejší soud vyžádal v tomto řízení, bylo zjištěno, že žalobce k datu napadeného rozhodnutí nebyl invalidní podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, jelikož nešlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35 %. V posudkovém zhodnocení komise uvedla, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti k datu 13.2.2017 je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., oddílu E položce 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, kdy v rozmezí 10 - 20% stanovila dolní hranici 10 %. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 4 citované vyhlášky nemění. Posudková komise stanovila jako rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu bolesti páteře v bederní oblasti na podkladě

degenerativních změn a volí dolní hranici procentního rozpětí 10 %. Jedná se o lehké funkční postižení páteře v bederní oblasti, s recidivujícím lehkým neurologickým nálezem, nejedná se o středně těžké funkční postižení páteře. Posuzovaný je neschopen práce fyzicky nadměrně namáhavé se zvedáním a přenášením nadlimitních břemen, je schopen práce ve svém výučním oboru včetně práce operátora, kterou naposledy vykonával. Pokles pracovní schopnosti je 10 %, nejedná se však o žádný stupeň invalidity. Ke sdělením žalobce uváděným v žalobě posudková komise uvedla, že opakované objektivní vyšetření žalobce neprokazuje zhoršení jeho zdravotního stavu, jedná se pouze o lehké funkční postižení páteře, na rtg snímku LS páteře nespátřuje neurolog progresi rtg nálezu. Stav po zlomenině pravého loketního kloubu je po operaci a následném vynětí kovu stabilizován a nemá vliv na posudkové zhodnocení zdravotního stavu žalobce. Zdravotní stav žalobce významně neomezuje na trhu práce, nejedná se u něj o žádný stupeň invalidity. Posudková komise vzhledem k výše uvedenému dospěla k závěru, že pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu činí u žalobce pouze 10 %, proto k vydání napadeného rozhodnutí nebyl žalobce invalidní podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění.

[8] Vzhledem k tomu, že stěžejní otázkou v předmětné věci bylo posouzení zdravotního stavu, soud byl povinen vyžádat si odborný lékařský nález. V soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav žalobců ve vztahu k určení invalidity a jejího stupně Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR svými posudkovými komisemi (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení). Tato komise je oprávněna nejen k celkovému posouzení zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti žalobce, ale též k posouzení schopnosti soustavné výdělečné činnosti a k zaujetí posudkového závěru o invaliditě, jejím vzniku, trvání a zániku. Z tohoto důvodu byl vypracován odborný lékařský posudek posudkovou komisí MPSV ČR v Ostravě. Posudek této komise považuje soud za stěžejní důkaz. Posudková komise podala posudek v řádném složení, stanoveném v § 16b zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, neboť v komisi vedle posudkového lékaře byl odborný lékař neurolog. Posudek byl vypracován s náležitostmi uvedenými v § 7 vyhlášky č. 359/2009 Sb. na základě zdravotní dokumentace žalobce, zejména nálezů neurologické ambulance, chirurgické ambulance, radiologického oddělení, ale i na základě vlastního vyšetření neurologem u jednání komise v Ostravě dne 27.7.2017. Posudková komise vyslovila shodný posudkový závěr jak s posudkovým lékařem OSSZ, tak i žalované. Krajský soud s ohledem na výše uvedené neměl důvod zpochybnit úplnost, přesvědčivost a zejména objektivnost posouzení zdravotního stavu žalobce i přes jeho námitky. Na tomto místě soud opakuje, že posudková komise byla řádně odborně obsazena a soud nemá důvod zpochybňovat erudici tohoto posudkového orgánu. Závěr posudku koresponduje s výsledky odborných lékařských vyšetření, na které posudkové komise odkázaly. Subjektivní potíže nejsou relevantní k posouzení invalidity, neboť při určování poklesu pracovní schopnosti se vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření.

[9] Krajský soud vzhledem k výše uvedenému nezpochybňuje pokles pracovní schopnosti žalobce v důsledku dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, nicméně tento pokles dosahuje hranice pouze 10 %, nedosahuje tak žádného stupně invalidity, když zákonnou podmínkou pro alespoň první stupeň invalidity je pokles

pracovní schopnosti, z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, nejméně o 35 %. Rozhodující pro určení míry snížení pracovní schopnosti je zdravotní stav žalobce, doložený výsledky lékařských vyšetření, nikoliv subjektivní pocit žalobce.

[10] Další tvrzení žalobce o tom, že má dluh u České správy sociálního zabezpečení na důchodovém pojištění, když stát dlouhodobě nezaměstnaným neplatí důchodové pojištění a tím pádem nebude mít nárok na důchod, když nebude dluh doplacen a sdělení žalobce, jak má hradit měsíčně částku 1.800,- Kč na důchodové pojištění, když je vzhledem ke svému zdravotnímu stavu nezaměstnaný, žádost o invalidní důchod mu byla zamítnuta již třikrát a je v hmotné nouzi, shledal soud pro posouzení správnosti rozhodnutí žalované jako irelevantní a neshledal je tedy žalobními body.

[11] Krajský soud shledal žalobu projednatelnou a napadené rozhodnutí žalovaného proto přezkoumal v rozsahu žaloby a z důvodů v ní uvedených, přičemž při rozhodování vycházel ze skutkového a právního stavu, který zde byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 soudního řádu správního), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Krajský soud proto žalobu zamítl dle ustanovení § 78 odst. 7 soudního řádu správního.

[12] O nákladech řízení soud rozhodl podle ustanovení § 60 odst. 1 a 2, soudního řádu správního, dle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Měl-li úspěch jen částečný, přizná mu soud právo na náhradu poměrné části nákladů. Úspěšnému žalovanému pak dle § 60 odst. 2 s.ř.s. náhrada nákladů nenáleží.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 4. října 2017

JUDr. Jana Záviská
samosoudkyně